

Aleg. 185.

Sprawozdanie

Komisji budżetowej odnośnie do wniosku Wydziału krajowego o mechanicznych urządzeniach w szpitalu św. Łazarza w Krakowie.

Wysoki Sejmie!

Wiadomo jest Wys. Izbie, że szczegółowe badania spotrzebowanego corocznie w szpitalu św. Łazarza materiału opałowego, przeprowadzone przy sposobności układania preliminarza wydatków tego zakładu leczniczego w r. 1892 w komisji budżetowej, doprowadziły do uchwalenia rezolucyi, w myśl której poleconem zostało zbadanie maszyny parowej i urządzeń mechanicznych funkcyjujących w tym szpitalu.

Rezultat tych badań potwierdził w zupełności żądanie komisji budżetowej i wykazał, że tak maszyna parowa jak i urządzenie mechaniczne były od początku źle założone, oraz bardzo zaniedbane i zepsute. Naturalnem następstwem tego wyniku badania była konieczność zaradzenia złemu, i to ze względu na bezpieczeństwo publiczne i możliwą w przyszłości oszczędność w wydatkach. Otrzymał więc budowniczy szpitala polecenie, aby sporządził kosztorys tych przeobrażeń, który poważnej kwoty 27.528 zł. zażądał.

Najzupełniej słusznie nie zadowolnił się Wydział krajowy tym projektem i wezwał innego inżyniera do przedłożenia wniosku, tak co do potrzebnych przeobrażeń, jakoteż i potrzebnych na ten cel pieniędzy. Starszy inżynier Wydziału krajowego P. Chrząszczewski, którego roboty cechuje zawsze uznania godna sumienność i dobrze zrozumiana oszczędność funduszków krajowych, przybrał sobie do pomocy fachowca i praktyka w podobnych rzeczach i przedłożył Wydziałowi krajowemu kosztorys inny o 7.628 zł. mniejszy, a mianowicie zażądał w celu naprawy maszyny parowej 650 zł. na zapłacenie lokomobilu wypożyczonego dla zastąpienia podczas naprawy maszyny parowej zł. 250, sprawienie pompy rezerwowej 900 zł., a na naprawę istniejącej 550 zł. Ogółem więc 2.350 zł. (LW. 1.579/93).

Roboty te uznane zostały na nagłe nie cierpiące zwłoki ze względu na bezpieczeństwo publiczne i dla tego całkiem słusznie polecił Wydział krajowy na podstawie ustnej umowy, bezzwłoczne wykonanie tych robót pod nadzorem inżyniera Horoszkiewicza, któremu za kierownictwo i zwrot wydatków ryczałt w kwocie 300 zł. przyznano (LW. 6669/93). Wydatek ten jako nagły, poparty należycie umotywowanym kosztorysem, bez zezwolenia Wys. Sejmu z powodu wykazanej nagłości zrobiony, uważa komisya budżetowa za zupełnie usprawiedliwiony, i to w całej wysokości kwoty 2.650 zł.

W ten sposób zaradzono atoli tylko nagłej potrzebie i z natury rzeczy polecono tym samym inżynierom zbadanie wszystkich przyrządów mechanicznych szpitalu św. Łazarza. Dokładnie

opracowany fachowo raport inżyniera Chrzyszczewskiego LW. 21.042/93 udowadnia na wstępie wyjawione zdanie, jak złe były w pierwotnym założeniu te urządzenia mechaniczne i jak były zaniedbane. Naprawa ich i zaopatrzenie w przyrządy poprawne, loicznie z góry obmyślane, oraz ich rozszerzenie na ewentualny wzrost chorych i większe potrzeby, kosztować będzie według dołączonego do sprawozdania kosztorysu kwotę 13.800 zł. oprócz 800 zł. za kierownictwo i nadzór.

Cześć tych robót okazała się konieczną już przy naprawie maszyny parowej, a to z powodu że przyrządy odnośne ściśle są z nią związane i dołączenie ich do gotowej już naprawionej maszyny późniejsze, pociągnęłyby musiało i koszt znaczniejszy i podwójną robotę, która jednocześnie wykonana, staje się tańszą i lepszą. To było powodem, dlaczego Wydział krajowy dalej bez upoważnienia Wysokiego Sejmu, z sumy powyżej kosztorysem objętej 13.800 zł. już w ciągu naprawy maszyny parowej dwie pozycje tego kosztorysu t. j. przewód parowy do zbiornika wody ciepłej, którego koszt budowy 1 000 zł. i przewody do zbierania wody skroplonej z kuchni i pralni dla zasilania kotłów parowych wodą mięką, a więc osadu nie sprawiającą, za kwotę 400 zł. wykonać polecił. I to postępowanie było odpowiednie i komisja budżetowa uważa i ten drugi wydatek 1.400 zł. bez upoważnienia Wysokiego Sejmu zrobiony za usprawiedliwiony. Co zaś do reszty kosztorysem objętej kwoty t. j. 13.200 zł. potrzebnej na dalsze przeobrażenia i urządzenia przyrządów mechanicznych w szpitalu św. Łazarza, to takowe tak sprawozdaniem inżynierów powołanych już kilkakrotnie w niniejszym sprawozdaniu, jakoteż relacjami Dyrekcji szpitala, komitetu administracyjnego i pismami Wydziału krajowego, tak są wyraźnie i jasno poparte, że zgodzić się na nie nieodzownie potrzeba. Wszystkie te wydatki stanowią łączną całość, która podzielić się nie da i wykonane należyte wykażą, spodziewać się należy, takie coroczne oszczędności w opale i innych wydatkach, że koszt ich wrócić się powinien.

Z tą sprawą związana jest i druga mianowicie sprawa zaopatrzenia nowo wybudowanego pawilonu chirurgicznego w potrzebną wodę.

Pierwotnie miano zamiar włączyć ten pawilon do wodociągu szpitalnego i z pomocą osobnego wodociągu połączyć go z rezerwowarem głównym szpitala, napelnianym, funkcyjną tam i obecnie naprawioną maszyną parową. Kosztorys tego urządzenia wykonanego przez budowniczego szpitalnego, w ogólny kosztorys budowy pawilonu wciągnięty, był za nisko obliczony, a właściwie dla słuszności namienić tu muszę, nie uwzględnił zmiany terenu budowy, już po uchwaleniu teje przez Wysoki Sejm na miejscu w Krakowie postanowionej. Pierwotnie budynek miał stanąć w ogrodzie, więc znacznie niżej, jak stoi obecnie. Wysokość rezerwowaru głównego byłaby w ten czas dostateczną i nie wymagała podwyższenia wieży rezerwoar mieszczącej, co wskutek zmiany terenu budowy, a o wiele wyżej położonej stało się, dla osiągnięcia potrzebnego ciśnienia wody, koniecznem. To podwyższenie wieży kosztować miało 2000 zł. Prócz tego nie uwzględniono w kosztorysie budowy pawilonu chirurgicznego tej okoliczności, że rezerwoar, który ma opatrzyć nowy, duży budynek musi być o 50% większy, co znów koszt około 1800 pociągnąć miało. W ten sposób wykazało obliczenie, że chcąc pawilon chirurgiczny zaopatrzyć wodą z głównego wodociągu szpitalnego, przekroczy się kwotę na budowę tego pawilonu uchwaloną, o 3856 zł.

Wobec tego, powstała myśl, czy nie byłoby taniej zaprowadzić dla pawilonu chirurgicznego własny wodociąg z własnym motorem. I obliczenie wykazało, że zresztą całkiem jest jasnym w każdym niemal przypadku, że w takim razie przekroczoną będzie uchwalona przez Wys. Sejm kwota, na wodociągi pawilonu chirurgicznego tylko o 2.650 zł. Z tego rachunku wynika oszczędność 1.206 zł., a ponieważ on jest obliczony na podstawie oferty pierwszorzędnej firmy, niestety zagranicznej, daje więc gwarancję i dobroci i należytego funkcyonowania. Ponieważ w pawilonie chirurgicznym wodociągi są kwestyą żywotną tego budynku i zaniechać ich budowy wprost niepodobna, więc Wydział krajowy żąda upoważnienia na ten kredyt dodatkowy w kwocie 2.650 zł. w celu zaprowadzenia wodociągów w pawilonie chirurgicznym szpitalu św. Łazarza.

Ze względu zaś, że pawilon ten jest na ukończeniu, że w tym roku już będzie obłożony i że w tej sesji jeszcze przedkłada Wydział krajowy wnioski co do rozmieszczenia innych oddziałów i Sióstr Miłosierdzia w starym gmachu szpitalnym, w którym dotąd mieścił się oddział chirurgiczny; — tak samo ze względu, że urządzenia mechaniczne szpitalu św. Łazarza w części co do maszyny parowej już są wykonane a z obłożeniem chorymi pawilonu chirurgicznego w ścisłym stoją związku, żąda Wydział krajowy już na ten rok kredytu dodatkowego na roboty tem sprawozdaniem objęte.

Tak więc zestawienie wydatków połączonych z naprawą i rozszerzeniem urządzeń mechanicznych szpitala św. Łazarza, przedstawia się jak następuje:

Naprawa maszyny i pompy wraz z wynagrodzeniem dla prowadzącego te roboty (jak L. W. 1.579/93 i 6.669/93)	2.650 zł
Koszt reszty robót według kosztorysu do L. W. 21.042/93 oraz wynagrodzenie za nadzorowanie tych robót	14.600 „
Dodatek na urządzenie odrębnego wodociągu w pawilonie chirurgicznym	2.650 „
razem	<u>19.900 zł.</u>

Komisja budżetowa wnosi zatem zgodnie z Wydziałem krajowym.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości zarządzenia Wydziału krajowego w przedmiocie naprawy i rozszerzenia urządzeń mechanicznych szpitala św. Łazarza w Krakowie i zezwala, ażeby reszta projektowanych w powyższym celu robót dokonana została w ciągu roku 1893.

II. Na pokrycie wydatków już wykonanych oraz projektowanych robót powyższych przewiduje Sejm kredyt dodatkowy w kwocie 19.900 zł., o którą to kwotę zwiększoną zostaje dotacja, wyznaczona dla szpitala św. Łazarza w rubr. XI. poz. 141 budżetu funduszu krajowego z r. 1893.

Lwów dnia 6. kwietnia 1893.

Zastępca Przewodniczącego:

Stanisław Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Czyżewicz w. r.

